

Zápis ze schůze pracovní skupiny projektu NNO a neformální vzdělávání v JMK konané dne 28. 5. od 17.00.

Zúčastnili se: Roman Dvořák (Junák, ANNO JMK), Jana Heřmanová (SVČ Ivančice), Miloslav Hlaváček (Sdružení na podporu talentované mládeže), Jaromír Hron (ANNO JMK), Milan Matyáš (Pionýr), Pavel Zdráhal (JRDM), Bohuslav Zmek (ČTU),
Zapsaly: Hana Glombová, Zuzana Kříbková

Glombová: Na programu dnešní schůzky je probrat způsob rozdělování financí organizacím na jednotlivé projekty. Vycházet budeme z vypracovaného domácího úkolu. Máme návrh, že se sečtou body za kritéria, obodujeme položky hodnocení jednotlivých projektů, které se přičtou. Takto budeme schopni vypočítat peněžní hodnotu jednoho bodu.

Dvořák: S tímto nemám problém.

Hlaváček: Co procentní hodnocení?

Kříbková: U bodového hodnocení by byl problém s velkými organizacemi, protože jeden bod by měl u nich malou hodnotu.

Dvořák: Lepší by bylo pracovat ne s počtem dětí, ale s počtem osobohodin (náklady organizace rozpočtené na počet dětí).

Hron: Možná by také nebylo špatné použít zjednodušený systém našich vnitřních grantů.

Hlaváček: My v člověkodnech měřit akce nemůžeme, protože uděláme třeba jednu za měsíc, nemáme každodenní schůzky.

Hron: Proto říkám, že člověkodny mohou být jen jedním z kritérií, dalším by mohl být třeba rozpočet.

Dvořák: Body máme v první fázi – v hodnocení kvality organizací, takže tady už bych je nedával. Mohli bychom přepočítat náklady akce, počty dětí a čas na jednotku:

člověkohodiny(dny). (Junáci dělají každý týden schůzku s nízkými náklady, Talentovaná mládež málo akcí s velkými náklady.)

Matyáš: Člověkodny je to, kolik plánujeme účastníků akce, jaké máme náklady a vznikne nám počet jednotek, které by měly být srovnatelné pro levné i drahé organizace.

Heřmanová: My jsme financováni normativně. Není to ale spravedlivé, navíc každý kraj to má jinak. Hledáme nový způsob. V JMK došlo dokonce ke zmrazení, protože přibylo lidí a aktivit a ubylo peněz, takže nevyšlo na všechny, a došlo ke zmrazení stavů. Navrhovala jsem, aby se financování každoročně zaměřilo na jiné téma, což také není úplně ideální.

Hron: To je nesystémové.

Matyáš: Můj návrh počítal s více kritérii – s kvalitou projektu, profinancováním aktivit a osobohodinami (bude to jen 1/3 celku, takže to na sebe nestrhne většinu peněz).

Zdráhal: A stále chcete dokládat počet lidí prezenčkami?

Hron: Ne, bereme odevzdané číslo, nedostatky odhalí případná kontrola.

Zdráhal: Počítáte do člověkohodin členy nebo i neorganizovanou mládež?

Dvořák: Nejde o to, jestli člen nebo nečlen, ale aby se vyskytovalo na akcích neformálního vzdělávání po celé tři roky, po které projekt trvá. V akcích neformálního vzdělávání si třeba nebudeme vykazovat jednodenní oslavu dne dětí. Také si z akcí vykážeme do neformálního vzdělávání skutečně jen ten čas, který byl neformálnímu vzdělávání věnován.

Zdráhal: Obávám se, že u některých je to nedohledatelné.

Zdráhal: Stanovme minimum a maximum, které se využije při škrtech.

Zmek: Organizace pod minimální hranicí, která bude např. 10 tisíc, dostanou vše a škrty se bude u ostatních.

Zdráhal: Krátit podle člověkodny je přece stejně jako krátit všem stejně.

Zmek: Když někdo projde do systému víceletého financování s 80 body, se 100 body – bude to mít vliv na rozdělení peněz?

Hron: To jsme zavrhlí.

Závěr: Je potřeba vytvořit simulaci a propočítat, zda krácení dle rozpočtu a člověkohodin bude spravedlivé.

Pionýr:

vícedenní akce: cca 10.000 osobodní, průměrné náklady na osoboden 50,- Kč

tábory: 14.000 osobodní, průměrné náklady na osoboden 130,- Kč

Vzdělávání dospělých: cca 500 osobodní, náklady cca 250,-Kč na osoboden

Junák:

brutto				mládež	dospělí	celkem
hodin	dnů	DNŮ		4200	2000	6200
družinovek	2	40	10	42000	0	
výprav	8	20	20	84000	0	
táborů	8	11	11	46200	0	
	počet					
LŠ/LK/ILŠ	1	10	10		2000	
celkem čd				172200	2000	174200

netto				mládež	dospělí	celkem
hodin	dnů	DNŮ		4200	2000	6200
družinovek	1	40	5	21000	0	
výprav	4	20	10	42000	0	
táborů	4	11	5,5	23100	0	
	počet					
LŠ/LK/ILŠ	1	10	10		2000	
celkem čd				86100	2000	88100

celkem člověkodnů na vzdělávání v JMK ročně

Sdružení pro talentovanou mládež:

Letní škola mladých vědců – účast pravidelně asi 80 účastníků

Celostátní seminář – každoročně jiné téma, střídající se po třech letech 160 účastníků

Celkem účastníků na akce v roce

240 účastníků

Jednotlivé akce trvají: Letní škola	6 dnů x 80 účastníků	což je	480 osobodní
Celostátní seminář	3 dny x 160 účastníků	což je	480 osobodní
Celkem obě akce trvají je	9 dní	což je	960 osobodní

Náklady na obě akce rozpočtované	700 000,-
Kč	
poděleno počtem osobodní	960
osobodní	
Výsledek je	730,- Kč na 1
osoboden	

Zajištění chodu organizace za celý rok	130 000,-
Kč	
poděleno počtem osobodní	960
osobodní	
Výsledek je	135,-Kč na 1
osoboden	

Celkem **865,-Kč** na 1
osoboden

- krácením osobodnů dojdeme ke stejnému výsledku jako při krácení celé částky
- Další návrhy:
 - stanovit minimální částku, pod kterou by se nekrátilo
 - do systému krácení zapracovat i kvalitu projektu
 - sečíst body za kritéria hodnocení kvality neziskových organizací a za hodnocení kvality projektu, podle dostupné částky stanovit peněžní hodnotu jednoho bodu (u organizace, která by žádala o malou částku a dosáhla velkého množství bodů, by bod degradoval – dořešit)
 - stanovit nejdraží osoboden a ostatní jím podělit – získáme jednotku, podle stupnice budeme krátit
 - stanovíme nejmenší osoboden a tím podělíme ostatní, také získáme jednotku a podle stupnice, kterou získáme, budeme krátit

Návrh podle **kvalitních člověkohodin**

Prvním krokem by bylo formální hodnocení.

Mezi ty, kteří projdou tímto formálním výběrem, se pak bude dělit rozpočet.

Rozhodujícím kritériem je parametr, kterému pracovně říkám „kvalitní člověkohodina“, což je vlastně náklad na hodinu vzdělávání jednoho dítěte, který se ale násobí nějakým koeficientem (viz dále):

Kvalitní člověkohodinu budeme značit H a vypočítá se jako cena akcí (C) dělená počtem dětí (D) a časem, po který jsou vzdělávány (t), krát zmíněný koeficient (k).

Tedy $H=(C*k)/(D*t)$

A teď k tomu koeficientu. Klasická člověkohodina zohledňuje pouze kolik dětí a jak levně je vzdělám, ale ne to, jak je to kvalitní výuka. Tento koeficient se může skládat z několika dalších koeficientů, které by vždy měly mít hodnoty cca (0,5; 0,75; 1; 1,25; 1,5), čili pět kategorií jako ve škole, čím nižší koeficient, tím lepší. Dávat známky jako ve škole nejde, to by ty koeficienty byly příliš vysoké, i takhle se mi zdají moc vysoké, ale přesné hodnoty by se daly doladit podle počtu parametrů, když by byl jen jeden dva, bylo by to OK, když by jich

bylo víc, přiblížily by se z obou stran k jedničce (např. 0,8; 0,9; 1; 1,1; 1,2). Navíc může mít třeba každý parametr třeba trochu jinou váhu.

Mezi tyhle koeficienty může patřit:

- kvalita akce: jaký přínos má podle projektu pro děti
- kvalita organizace: jestli má třeba dobré zázemí, historii, pracovníky atd., záleží na uvážení, zda to zařadit, respektive pokud ano, jak nastavit koeficienty, aby neměla tato položka rozhodující roli
- žádoucnost této aktivity: když někdo přijde s něčím originálním
- další možné parametry: třeba zpětná vazba dětí, hodnocení rodičů nebo něco. Není důležité mít jich co nejvíc, ale zase to poskytuje možnost zařazení dalších a dalších kritérií jednoduchým přiřazením koeficientů.

Celkový koeficient (k) je pak násobek jednotlivých koeficientů a když se tím vynásobí klasická člověkohodina, dostaneme kvalitní člověkohodinu (H).

Čím menší je výsledný koeficient, tím lépe. Rozhodujícím kritériem je kvalitní člověkohodina (H), která vlastně neříká jen to, kolik co stojí, ale taky jestli ty akce jsou kvalitní a má smysl je pořádat. Pronásobením tím koeficientem (k) zvýhodní ty organizace, které třeba mají vyšší náklady, ale zabaví ty děti nějak smysluplně, naopak znevýhodní ty, kteří mají sice hodně dětí za málo peněz, ale kvalita je nízká.

Jakmile se každé organizaci přiřadí hodnota (H), vypočítá se průměrná kvalitní člověkohodina. Prostě součet všech dělený počtem organizací, obyčejný průměr.

Potom se sestaví tabulka, ve které budou organizace seřazené podle relativní kvalitní člověkohodiny (R), která se získá jako podíl jejich kvalitní člověkohodiny dělené průměrnou hodnotou. Takže ti, co jsou lepší než průměr, budou mít pod jedničku, průměrní jedna, horší nad jedna.

Nákres tabulky viz zde:

Organizace	Relativní kvalitní člověkohodina (R)	Kolik procent z rozpočtu požadují	Kolik procent ze své částky dostanou
Méd'a	0,5	3%	80%
Junák	0,52	14%	80%
...
...

A teď konečně podle čeho se mají rozdělovat peníze. Organizace máme seřazené podle kvalitních člověkohodin, tzn. podle schopnosti levně a kvalitně vzdělat co nejvíc dětí. Ve třetím sloupci se vypíše, jakou procentuální část rozpočtu požadují. Tabulka se potom na základě tohoto sloupce rozdělí do skupin po 20% a postupuje se tak, že první skupina organizací, které požaduje z rozpočtu celkem 20% dostane ze svých požadavků 80%, další skupina dostane 75%, další 70% a tak dále po pěti procentech.

Skupiny po 20%	Dostanou %	Kolik po jejich vyplacení zbyde z rozpočtu
1. skupina	80%	84%
2. skupina	75%	69%
3. skupina	70%	55%
4. skupina	65%	42%
5. skupina	60%	30%
6. skupina	55%	19
7. skupina	50%	9%
8. skupina	45%	0%

Když by některá organizace byla na pomezí skupin, mohla by se virtuálně rozdělit na dvě a dostala by poměrnou část.

Tohle umožňuje rozhodit rozpočet mezi organizace, které celkově žádají 160% z jeho celkové výše. Na zbytek by se prostě nedostalo. Případně se dají procenta nastavit nějak jinak, aby se dostalo na víc organizací. Taky se dá stanovit strop v parametru R, nad který už se vyplácet nebude, což by eliminovalo organizace, které žádají nesmyslně hodně peněz za malou kvalitu.